

over Armen, lod hun derfor, som om hun endnu en Gang overvejede Sagen.

„Aften kan jeg i hvert Fald ikke love noget. Det forekommer mig, at jeg er optaget. Men jeg kan jo altid ringe dig op. — Og nu vil jeg gerne hjem, John! Jeg er bange for, at Mor sidder oppe efter mig.“

Udenfor Restaurationen sagde Karsten From et lidt kort Farvel. Endnu før Jytte og hendes Fætter var kommen til Sæde i den ventende Droske, havde han forladt dem.

Jægermesteren vilde ikke lade Jytte tage alene hjem. Han boede selv ved Langebro, hvor han foreløbig havde indrettet sig i en møbleret Lejlighed. Storeholts kostbare Indbo, der allerede længe havde været pantsat til en københavnsk Antikvitetshandler, havde Svigerfaderen indløst og beholdt. Ved Salget af Gaarden kom Jægermesteren dog for første Gang i mange Aar i Besiddelse af en stor Sum i Kontanter, og hele Livet laa nu for ham i et gyldent Solopgangsskær. Naar han om Morgenen paa Sengen aabnede det sværteduftende Nummer af „Femte Juni“ og stødte paa sit eget Navn eller i et Referat af en Teaterforestilling læste om „den fortryllende Jægermesterinde Hagen“ tilligemed en Beskrivelse af hendes Toilette, var det endnu altsammen som en Drøm for ham.

Ned gennem Taagen dalede Raadhusurets Salmetone. De kørte ind gennem Strøget, hvor nu kun den lange Række Glødelamper lyste over Kørebanen. Klokken var Et, men der var stadig mange Mennesker paa Fortovene, og Vogn efter Vogn jog dem forbi.

Jytte sad og tænkte paa den Aften for to-tre Aar siden, da hun saae Karsten From første Gang. Det var i et stort Aftenselskab med Musik og anden Underholdning. Hun var kommen ind i Salen sammen med sin Mor; de stod og talte med Husets døde Frue, da hun gennem Døren til den tilstødende Stue fik Øje paa en ung Modeherre, der sad paa Armen af en Lænestol og var i Færd med at stemme en langhalset Lut. Under den besværlige og formelle Konversation med den gamle Dame, der betjente sig af et Hørerør, virkede Synet af dette straalende blonde Menne-